

Tommy van The Who, een hippieverhaal.

Mijn Summer of Love is de zomer van de rockopera 'Tommy', de zomer van 1969.

Ik ben 17, ik heb lang haar en een bomberjack, ik rook shag... Maar een hippie? Ik kom net kijken.

Ik ben die zomer voor het eerst in mijn leven in Engeland. Ik trek er van de ene naar de andere heilige graal van de popmuziek, te beginnen bij het popfestival Isle of Wight.

Daar raak ik op slag verliefd op een roodharig meisje, dat haar stem kwijt is. verloren.

Ik rook die zomer, ik rook Van Nelle shag, ik heb 6 van die blauwe pakjes bij me en ik maak er op het popfestival Isle of Wight veel vrienden mee.

Die Engelsen kennen geen shag, Engelsen kennen alleen sigaretten met filter. Ze denken dat in die Nederlandse shag hennepzaadjes zitten.

Ze komen erop af als vliegen op de stront en de een na de ander geeft me zijn/haar postadres.

Of ik vanuit Nederland pakjes Van Nelle shag naar ze toe wil sturen.

Natuurlijk, geef je adres maar, ik kan zo een exportbedrijf van shag naar Engeland beginnen.

Een van de rokers, is het roodharige meisje Ann.

Ze is een wervelwind, ineens is ze weg, ineens staat ze een eindje verderop te dansen en ineens zit ze naast me.

Ze zegt niks, Ann rookt en danst, maar Ann zegt niks. Misschien is ze doofstom, dat zou heel goed kunnen, want ze zegt niks.

Wil je ook shag by post Ann?

Ann schrijft haar adres op. He! London, Liverpool Street 13a! Vlak bij het Liverpool Street Station zeker.

Ann knikt.

Ik zie en hoor die dagen de Bee Gees, Joe Cocker en The Who. Ik ben bij de wereldpremière van de rockopera Tommy, waarmee Pete Townshend in één klap wereldberoemd wordt.

Die Tommy, dat is een echte hippie, daar mankeert van alles aan, dat vind ik wel mooi om te horen. 'And Tommy doesn't know what day it is, he doesn't know who Jezus was and what praying is'.

Geweldig.

Na afloop koop ik de elpee. Ik ben er de koning te rijk mee. Ik denk: straks ben

ik de enige in Nederland met de nieuwe rockopera Tommy. Dan wordt ik door de discjockeys van Hilversum en het schip Veronica gevraagd om met die elpee naar hun studio te komen!

Ik slaap in een tentje en midden in de nacht sluipt er iemand mijn tent in. Het is Ann, ik ruik het. Ze gaat tegen me aan liggen en valt als een blok in slaap. 's Morgens vroeg voel ik haar hand op mijn blote buik. Ik blijf doodstil liggen, ik moet dit samenzijn niet verbreken. Ann neemt mijn penis in haar hand en beweegt die langzaam, daarna sneller op en neer.. tot ik een kreet slaak, totdat ik sperma spuit.

Wanneer ik om 8 uur wakker wordt, is ze er niet meer.

Ik kijk de hele dag naar haar uit, maar Ann is verdwenen als sneeuw voor de zon. Is ze naar huis? Is ze ziek geworden? Ligt ze bij iemand anders in de tent?

Van het Isle of Wight reis ik naar Londen en ik kijk daar een paar dagen rond, vooral in de buurt van het de Liverpool Straat Station.

Nee, ik zie Ann nergens.

De Tommy-elpee is een zorgenkindje. Ze mag niet in de zon, ze mag niet in de regen, ze mag niet klem komen te zitten in mijn rugzak, ik draag mijn elpee maar liever in een plastic zak los in de hand.

Wanneer ik op terugreis met de trein van Londen naar Dover, leg ik de elpee plat in het bagagerek. In Dover stap ik uit, ik raak in gesprek met een Engelse heer over de vertrektijden van de veerboot en al pratend loop ik het perron af. Dan hoor ik een fluitje. De deuren van de trein worden dichtgegooid en de trein glijdt langzaam langs ons heen terug naar Londen. Ik schrik, ik trek wit weg, ik heb mijn Tommy-elpee op het bagagerek in de trein laten liggen!

Het duurt een half jaar voordat de elpee van Tommy in Nederland te koop is. Ik stuur pakjes shag naar de postadressen van de festivalgangers van Island of Wight. Ik krijg 1 pakje retour: het pakje naar het adres van Ann. Adres onbekend.

‘Het hoort bij, bij een hippie hoort een verloren liefde’, zegt iemand.

Ik ben een stap verder.

